

Vårtanker

Syng når du alene går, syng når fler skal sammen bindes.

Uten sang er ingen vår og i sang den siden minnes. (Bjørnson)

Våren er så full av liv og sang. Det er den aller fineste årstiden, synes jeg. Det er ingen av de andre årstidene det er skrevet så mange sanger og dikt om, som nettopp våren. Selv kjenner jeg på en dyp glede om våren. Jeg blir så full av sang.

Det skjer så mye, hver dag, og alt er liksom nytt, selv om jeg etter hvert har fått oppleve mange vårer.

Det er så fantastisk og få lov til å kjenne på denne enkle gleden og forventningen. Tenk bare å få oppleve at vårfuglene kommer tilbake. Jeg har notert meg etter hvert, at nå er faktisk de fleste kommet, fuglene vet at det er vår.

Alt midt i mars, mens snøen lå på bakken, kunne vi se svarttrosten på foringsplassen. 23 mars kom bokfinken til, så kom stæren, og mange spurvearter, og i år så vi det første gåglereipet 8. april. Linerla var så sein hos oss i år. Hørte at den var sett i Storruste alt i påska, men vi måtte vente helt til 13. april. Allikevel kom den en dag før i år enn i fjor. I år var det jeg som fikk se den trippe så kjekt på verandarekkverket, mens jeg satt ute der og kosa meg med ”morrakaffen.

Ja, jeg sier som Bjørnson at:

”Jeg velger meg april, fordi den stormer, feier,

Fordi den smiler, smelter,

Fordi den evner eier, fordi den krefter velter, _

I den blir somren til!

Og for en sang og kvitter som møter en nå om dagen. Hor oss er det mye krangel om bolig i de fire fuglekassene vi har, og «svartkvitten» tok ingenting for å jage en kjøttmeis som alt var etablert. Vi følger spent med!

Våren er sein i år, men nå eksploderer alt samtidig.

” Nå er våren kommet, himmelen er så blå, alle fugler synger, jeg gjør likeså”

Våren skaper noe berusende og friskt, den gir nytt mot, og håp om nye lykkestunder.

Fra jeg var liten jente var våren det store eventyret, og Ola Sukke, som var læreren min gjennom alle skoleåra, var nok også glad i denne årstiden. Det er ikke uten grunn at jeg minnes han med så stor glede og takknemlighet. Det var han som tok oss med ut for å hilse våren velkommen, og vi hadde utetimer, (lenge før det var påtenkt i mønsterplanen) for å leite fram de første vårtegn, som blåveis, hestehov og vårpengeurt. Vårpengeurta åt vi, akkurat som haren på vårgroen.

Jeg kan kjenne lukta av gammalt, varmt lauv som lå på bakken, og vårbrisen i ansiktet, når jeg lukker øynene og tenker tilbake på våren i Reinli

” Når våren kjem etter kalde vetter, og bøen grønkas og lauvet spretter, då vert det venast for meg å sjå, mi barndomsbygd med sin vårpynt på.

Og aldri såg eg på andre stader, så fagre farger når sola glader,

og staren song kje` så mjukt og klårt, som når han sat heimpå mønet vårt. (A. Vassbotn.)

Men det beste av alt, var sangtimene ute i det fri. Vi gikk opp i bakkene ovafor skolen og Reinli stavkirke (Bakkojordet) Der hadde vi ett storslått utsyn over bygda vår, og over åser og bygder vidt omkring. Det var her vi satt og sang og lærte alle de kjente vår og fedrelandssangene våre

Jeg kan utrolig mange sanger, med mange vers, som vi pugga utenat og som sitter som spikra i minnet mitt over 60 år etterpå. Jeg er utrolig glad for at jeg fikk med meg i livet en slik verdifull arv som sangskattene våre er.

” Syng kun i din ungdoms vår, i din lyse sommer!
Sangens vell fra hjertet går og til hjertet kommer.
Engang dine ungdomskvad, vil når høsten kommer,
glad tone deg i møte, tone deg i møte.

Sukke sa at så lenge vi kunne synge, hadde vi det godt, og det er sant. Har en prøvd å være” langt nede” setter sangen seg fast i strupen, og en kjenner bare en tung klump i bringa, men har vi det godt, ligger sangen der på lur, enten vi bare” muller” stille for oss selv, eller synger av full hals.

Ja, sangen må komme innenfra, sa han også, den må komme fra hjertet. Sangen må ha kontakt med hele kroppen, da blir den befriende!

Nylig leste jeg i Valdres noe som virkelig illustrerer dette, for der uttalte en sangpedagog at sang som ikke hadde hjerteklang, kunne sammenlignes med felestrenger uten kasse. Det blir ingen klang uten at felekassa er med.

Nå synger vi våren inn sammen!!, vi synger kjente, og mindre kjente sanger, og synger med heile” felekassa”.

Vi er jo en lystig flokk, av mot og av sanger har vi nok, La storme kun utpå fjorden,
La true med lyn og torden! vi fukter strupen på vår gang, og fyller fjell og fjord med sang.
(Ibsen)

Med dette ønsker jeg dere alle en fortsatt fin vår, med mye sang og glede.

Hilsen Rigmor Østgård Brenden.